

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

23 פברואר 2012

עפ"ת 12-01-43356 גוטמן נ' מדינת
ישראל

1

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המערער גוטמן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

2

3

נוכחים: המערער ובא-כוחו עו"ד קולקר

4

ב"כ המשיבה עו"ד גב' עידית ענתבי

5

6

7

8

9

פרוטוקול

עו"ד ענתבי: בתשובה לשאלת ביהמ"ש אני משיבה כי אנו סבורים שהכרעת הדין מפורטת, כבי
השופט התייחס יותר מפעם אחת, 3-4 פעמים הוא הדגיש את העובדה על מה היתה הכפירה והוא
שישב בערכאת דלמטה. חברי בערכאת הערעור התהדר בזה שכל בתי המשפט יודעים את קו ההגנה
שלו ועובדה שבכל זאת גם השופט קמא בכל זאת כתב יותר מפעם אחת כי לא היתה כפירה לעניין
תקינות המכשיר.

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

עו"ד קולקר: אני הגשתי את 1/1, פה כתוב ערך ועל תעודת הכיול כתוב ערך אחר. הוכחתי פוזיטיבית
שזה הכיול.

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שביום 16.6.07 נהג כשהוא שיכור. בכתב האישום נרשם
שהשכרות נבעה מבדיקה במכשיר הינשוף אשר מצא שבכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו מצויים היו
410 מיקרוגרם אלכוהול.
בתשובתו לאישום השיב בא כוחו של המערער ביום 30.10.07 לבימ"ש קמא בהאי לישנא: "אנו
כופרים בשכרות, מודים בנהיגה במקום ובזמן". התיק נדחה לשמיעת ראיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

23 פברואר 2012

**עפ"ת 12-01-43356 גוטמן נ' מדינת
ישראל**

1 אין מחלוקת, בימ"ש קמא היה ער לכך, שהתביעה לא הוכיחה שמכשיר הינשוף כויל. לא הוגשו
2 לבימ"ש קמא תעודות "הבלון" מטעם התביעה. אותן תעודות אשר שימשו כבסיס לבדיקת כיוולו של
3 המכשיר.
4 בימ"ש קמא למרות זאת, הרשיע את המערער בדין תוך שהוא זוקף לחובתו את העובדה שלא העיד
5 (סעיף 162 לחסד"פ (נוסח משולב) תשמ"ב-1982), את העובדה שהוצגו ראיות שהמכשיר בשטח
6 הופעל כהלכה ע"י השוטרים ובעיקר קבע ש"ההגנה לא כפרה בתקינות המכשיר".
7 קביעה זו של בימ"ש קמא בנסיבות מקרה זה אינה נכונה ואדגים. נאשם המואשם למשל בעבירה של
8 התפרצות וגניבה לבית דירה, סעיף 406 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לתביעה יש ראייה אחת והיא
9 טביעת אצבע של המערער שנמצאה על דלת הכספת בתוך הדירה הפרוצה. ב"כ המערער בכפירתו לא
10 אומר שטביעת האצבע איננה של המערער אלא אומר שהמערער איננו מודה באשמה בלבד. האם
11 כשלוך התביעה במקרה כזה מלהגיש את טביעת האצבע לבימ"ש קמא במסגרת הראיות ואת חוזה"ד
12 הקובעת שמדובר בטביעת אצבע שלו, תיזקף לחובת ההגנה? לעולם מקום ונאשם כופר התביעה
13 צריכה להוכיח את אשמתו, זאת שיטת המשפט שלנו. לו ב"כ המערער היה אומר שהוא מוותר על
14 העדת עדים מסויימים או שהוא מסכים שהתביעה איננה צריכה להוכיח עובדה מסויימת או להגיש
15 ראייה מסויימת, מדובר במצב שונה אך לא במקום כי המערער כופר בעיקר המיוחס לו.
16 כך הדבר בתיק שבפני כאשר לתביעה לא היו ראיות אחרות לבד מבדיקת הינשוף, כי בדיקת
17 המאפיינים של המערער היתה בדיקה מצויינת. עפ"י ת/2 הופעתו של המערער היתה מסודרת אך
18 בעיקר עמידתו היתה יציבה, הליכתו על קו היתה רגילה, ולא החטיא את הבאת האצבע לאפו, לא
19 אצבע ימין ולא אצבע שמאל.
20 גם אם המערער הודה בשתייה וגם אם לא העיד על דוכן העדים ואפילו הריח מאלכוהול, לא היה די
21 בהרשעתו בנסיבות תיק זה ולכן הוא זכאי בדינו.

ניתן והודע היום ל' שבט תשע"ב, 23/02/2012 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

28
29